

GOSPEL MESSENGER

Hungarian Baptist Convention of North America

Since 1908

Az Észak-Amerikai Magyar Baptista Szövetség lapja

“AZ EVANGÉLIUM ISTENNEK HATALMA” (Róma 1:16)

SZABADSÁG ÉS FELELŐSSÉG

Udvarnoki Béla

Szabadság! Nemes és eszményi fogalom. Az utána való vágy Isten ajándéka. Isten a szabadság szerzője, Ő adta a szabadság-tudatot.

Sok szó esik róla. A francia forradalom, a XVIII. század végén, a *szabadság egyenlőség testvériség* jelszavait tűzte ki a harc céljául. A marxista forradalmak átvették ezeket a jelszavakat. Sokszáz beszédet mondtak róla, sokmillió “szabadság” kiáltás hangzott el és sok vért öntöttek ki miatta.

A szabadságról értekeztek az Újszövetség, szabadságról beszélt az Úr Jézus és erre hívja fel a figyelmet Pál apostol.

Jól hangzik ez a szó s ennek ígérete lelkesíti az embereket s a remény, hogy egyszer meg is nyerik a szabadságot, tettekre és áldozathozatalra bírja az emberek tömegeit.

A szabadság tényleges birtoklása azonban elérhetetlen délibábnak látszik.

Mi a szabadság?

Amint kísérletet teszünk a szabadság meghatározására, azonnal nehézségekbe ütközünk. További kérdés: tudjuk-e azt, hogy a szabadságot mire kell használni? A hívő embernek van még egy kérdése: Ha a szabadság Isten ajándéka, milyen célra adta?

Egy gyakorlati leírás szerint a *szabadság bizonyos mértékű határozati és cselekvési lehetőség*. Az a két szó, hogy “bizonyos mértékű” jelzi, hogy tökéletes szabadság nem létezik.

Idézek egy meghatározást egy kiváló amerikai pedagógustól, John Deweytől: *a szabadság az akaratnak az a képessége, amelynél fogva okozat nélküli okból cselekszik.*

**Ahol a szabadság a rend,
mindig érzem a végtelent.**

József Attila

Ha jól megértjük ezt a meghatározást, akkor megállapíthatjuk, *hogy szabadságunk viszonylagos és részleges* és azt nem csak egy másik személy, hanem egy személytelen erő is korlátozhatja. Ezek szerint a szabadságnak van politikai, fizikai, társadalmi és szellemi korlátja. A különbség csak a méretekben van. ... Szabadságom csak addig terjed, ameddig embertársaim érdekeit nem sértem. Életem és akaratom szűk térre szorult össze.

Van a szabadságnak egy másik nagy korlátja, talán nevezhetjük ellenségnek. Erről Pál ír a római levél 7. részében:

Mert nem a jót cselekszem, melyet akarok, hanem a gonoszt cselekszem, amelyet nem akarok. Ha pedig én azt cselekszem, amit nem akarok, nem én mivelem már azt, hanem a bennem lakozó bűn. Mert gyönyörködöm az Isten törvényében a belső ember szerint; de látok egy másik törvényt az én tagjaimban, mely ellenkezik az elmém törvényével és engem rabul ad a bűn törvényének.

Annyira átélté Pál ezt a kötöttséget és szolgáló helyzetet, hogy kétségbeesetten így kiáltott fel: *“Ó, én nyomorult ember, kicsoda szabadít meg a halálnak ebből a testéből?”*

A kétségbeesett kérdésre Pál azonnal megadta a megnyugtató választ: *„Hálát adok az Istennek a mi Urunk Jézus Krisztus által”* (25.v.). *„Ki szabadít meg? Isten, a mi Urunk Jézus Krisztus által! Hála, hála neki”* (Ravasz L. zengzetes fordítása).

Szabadságunkat valaki, vagy valami saját egyéniségünkön belül is korlátozza. Pál a *“bűnt”* nevezi meg. A lélektan pedig ismer egy jelenséget, amelyet *“kettős személyiségnek”* nevez. Az emberek általában úgy adnak kifejezést ennek a tüneménynek: *“Hogy tehettem*

ezt? Hogyan mondhattam azt? Nem ismerek magamra!” Nem kell messze mennünk, amikor a szabadságunkat korlátozó erőket keressük. Bennünk van: a vérünkben és velünk él az a bizonyos második személy.

Tökéletes szabadság

Az Úr Jézus is ismerte ezt a nehéz emberi helyzetet. Az ember tudja, hogy létezik szabadság, a szabadság utáni vágy lelkében él. De az életben nap-nap után azt tanulja: *nincs tökéletes szabadság!* Ami van, az szűkre szabott és viszonylagos.

Megnyugtatónkra közölte, hogy Isten ajándékai nem használhatatlanok és nem lebecsülendők. *A szabadság akkor is értékes, ha nem tökéletes.* János apostol jegyezte fel Krisztusnak a szabadságról szóló elmélkedését s ennek a beszédnek a koronája ez a bejelentés volt: *Azért, ha a Fiú megszabadít titeket, valóban szabadok lesztek”* (8:36).

Úgy tűnik, hogy amit eddig megállapítottunk, nem lehet helytálló, mert Krisztus *valóban* szabadabbá tesz! Eszünkbe jut a cím, amit Pál apostol adott magának: *“Pál, Jézus Krisztus szolgálója”* A görög *doulos* rabszolgát is jelent. Olvas-

folytatás a 4. oldalon

A TARTALOMBÓL

English Section - page 8.

It's time to believe God

Levél Sierra Leone-ból

Rámai tábortól előzetes

A 400 éves Nagyszalontáról -

Detroitban

Áhítat és énekes könyv

Miért félünk?

Alapítva 1981-ben

(USPS # 716-300)

POSTMASTER:

Send address Changes to:

Evangéliumi Hírnök, Subscription Manager
12409 Devoe St. SOUTHGATE, MI 48195Periodicals Postage Paid at
Melbourne, FL and Additional OfficesPublished monthly by
the Hungarian Baptist Convention
of North America, Inc.

Editor / Szerkesztő:

REV. DR. A. GÉZA HERJECZKI
1370 Michigan Blvd., Lincoln Park, MI 48146
Tel.: (313)382-3735 herjeczki@juno.comKéziratot, cikket, megjegyzéseiket
a szerkesztő címére kérjük.A szerkesztő bizottság tagjai:
Kulcsár Sándor és Szabó IstvánOur address on the internet:
<http://www.evangeliumihirnok.net>
E-mail address: herjeczki@juno.com

SUBSCRIPTION / ELŐFIZETÉS

\$20.00 annually

Send subscription and change of address to
Előfizetést, címváltozást erre a címre kérjük:BÉLA FÜR, Subscription Manager
12409 Devoe St. Southgate, MI 48195
Tel.: (734)284-7107 furbill@hotmail.com

* * *

Tiszteletbeli elnök / Honorary President:
ERNEST J. KISH
1173 Scypher St. N.E.
Palm Bay, FL 32905
Tel.: (321)723-7727

SZÖVETSÉGI TISZTSÉGVISELŐK

Elnök / President:

REV. SÁNDOR KULCSÁR
225 East 80th Street,
NEW YORK, NY 10021
Tel.: (212)288-0258 Fax: (212)517-8348

Alelnök / Vicepresident:

REV. DR. A. GÉZA HERJECZKI
1370 Michigan Blvd.
LINCOLN PARK MI 48146
Tel.: (313)382-3735

Főtitkár / General Secretary:

ISTVÁN SZABÓ
11 E. Michigan Avenue
Palatine, IL 60067
Tel.: (847)221-5992

Pénztáros / Treasurer:

LOUIS DRESCHER
2636 East 124th St.,
Cleveland, OH 44120
Tel.: (216)231-0038

* * *

International Minute Press, Southgate, MI
15315 Dix-Toledo, SOUTHGATE, MI 48195

A SZERKESZTŐ ROVATA

MÁRCIUS

Ahogy éled a természet,
A szívünk is vele ébred.
Nem magától persze, nem.
Tél után megjön a tavasz.
Bimbót, rügyet pár nap alatt
Virággá formál át a nap.
Szívem, lelkem, áldd Uradat!

Magyar szívnek különösen is jelentőségteljes a március. Az idén, ahogy hallom, négynapos ünneppé szélesedik március idusa. Ilyet itt a tengeren túl még soha nem láttunk – négy munkaszüneti nap, egymás után! Reméljük kibírja az ország – gazdaságilag, s lelkileg sem keményedik meg az éles, több frontban rendeződő politikai harcok során. Bár csak ünnepelne népem az 1848-as Szabadságharc hosszúra nyúlt pirosbetűs napján. Az *Evangéliumi Hírnök* ezúttal a mindannyiunk által jól ismert egykori teológus-újságszerkesztő *Dr. Udvarnoki Béla* írásával tiszteleg március idusa előtt.

Mostani számunkban előre tekintünk a *rámái tábori* alkalmakra, de vissza is nézünk. Az egyik gyülekezetünkben megrendezett kiállítás apropóján a *400 éves Nagyszalontára* (2006-ban volt e jeles évforduló), aminek magyar baptista vonatkozása is van, sokkal több annál, mint amire itt a helyből futotta.

Füredi Kamilla misszionárius legújabb levelét is közöljük, bízva abban, hogy olvasóink a folyamatos tájékoztatás segítségével rendszeresen imádkoznak a testvérnőért, az általa végzett misszió előhaladásáért. (Egyébként Sierra Leone-ból küldött leveleit, fényképeit és hangfelvételeit lapunk internetes oldalain könnyen elérhetővé tettük az érdeklődők számára.)

Örülök annak, hogy vannak, akik támogatják is őt, rendszeresen is, alkalmanként is. Hamarosan közölni fogjuk az adakozásokat is, amelyek szövetségünk-höz érkeznek Füredi testvérnő missziómunkája támogatására.

**Az idei ÉVKÖZI GYŰLÉST
a CHICAGÓI GYŰLEKEZET
20 éves jubileuma előtti
napokban tartjuk meg,
március 16-17 között.**

**A pénteken és szombaton sorra
kerülő megbeszélésekre a
Végrehajtó Bizottság, illetve a
Missziós és Jótékonyági
Bizottság tagjai hivatalosak.**

Ezúttal a *Rámái tábori építkezésre* érkezett támogatásokról ad pénztáros testvérünk számot ugyanezen az oldalon. A munka szépen halad. Vannak olyan adakozások is, amelyek nem a szövetségünkön keresztül érkeztek a tábori munkára, azokról Drescher testvér természetesen nem tud számot adni.

Azok, akik figyelemmel kísérik szövetségünk szolgálatát, jól teszik, ha az ezúttal Chicagóban megtartandó *Évközi Gyűlésünket* imádságaikban hordozzák. Szervezetünk működési rendje szerint ugyanis ilyenkor formálódnak közösségünk lelki és anyagi természetű ügyei. A *Végrehajtó Bizottság*, majd a gyülekezeti képviselőkből álló *Missziós és Jótékonyági Bizottság* megfontolt, körültekintéssel meghozott döntései kerülnek ugyanis a szövetségi közgyűlés elé. Szövetségünk vezetői igénylik, hogy imádságainkkal kísérjük munkájukat.

Bizonyára olvasóink is rendszeresen imádkoznak a betegekért. Az utóbbi hónapokban több lelkipásztorunk is felkerült erre az „imalistára”. *Dr. Viczián János* és *Kulcsár Sándor* testvérek váratlan műtétek után vannak és gyógyulásukért hálát adnak az Úrnak és köszönik a testvérek imádságait. *Dan László* testvér írását a következő oldalon olvashatjuk és az által is megújulhatunk a hálaadásban és könyörgésben. *Dr. Pintér Zoltán* testvér is várja, hittel várja, hogy az Úr előre viszi gyógyulását. Bízunk benne, hogy ott lesznek mindketten az Évközi Találkozókon. (szerk)

RAMA DONATIONS RECEIVED

NOV 1, 2004 – FEB 17, 2007

Alhambra Church, , Alhambra, CA	1,000.00
Balla Zsigmond, Los Angeles, CA	1,000.00
Bankuti Eszter, Palm Bay, FL	1,800.00
Bethany Church, Cleveland, OH	2,000.00
Bethesda Church, Palm Bay, FL	6,000.00
Biro, George, New York, NY	1,000.00
Detroit Church, Detroit, MI	1,000.00
Detroit Women's Circle, Detroit, MI	500.00
Fur, Bela, Detroit, MI	1,500.00
Kautz, Helen, South Dennis, MA	500.00
Kish, Ernest, Palm Bay, FL	1,500.00
Ladies, Frank, North Point, FL	13,500.00
Marosi, Béla, Solon, OH	400.00
Mezei, Helen, Greenwood, LA	1,000.00
Miko, Tibor, Detroit, MI	1,000.00
Szabo, Zoltan, Lake City, FL	9,000.00

Total: 42,700.00

*Thank you for your faithful support
Louis Drescher, Treasurer*

This sum does not include amount given directly to the Toronto Church or the Rama Camp.

Visit our Web site at www.evangeliumihirnok.net

A reménység pedig nem szégyenít meg!

Életünkben vannak olyan időszakok, amikor a hitből fakadó reménység nagyon sok nehézségen átsegít. Lelkipásztor-ként hosszú idő óta alkalomról

alkalomra meg kell állnom szenvedő emberek mellett. Sokszor próbáltam már megérteni a szenvedés célját, és azt is, hogyan lehet a szenvedések közepette is hűségesnek maradni Istenhez. Szendéseink lehetnek testi vagy lelki jellegűek, rövidebb vagy hosszabb ideig tarthatnak. Valaki egyszer azt mondta, hogy a szenvedés másodpercei is örökkévalóságnak tűnnek. Mindig csodálattal néztem azokra, akik éveket, vagy több évtizedet is betegségben töltve mások számára mégis vigasztalást jelentettek.

Az elmúlt hónapokban azonban saját testemben kellett megtapasztalnom azt, mit jelent hónapokon keresztül küszködni a fájdalmakkal. Ha testünkön belül hordozunk betegséget, ami nagyon sokszor nehezen fedezhető fel, az még jobban megvisel bennünket, mint egy látható betegség vagy baleset. November óta éreztem egyre erősödő módon, hogy valami nincs rendben bennem. Mentem orvosokhoz, kerestem segítséget kórházakban, de minden helyről úgy kellett hazajönnöm, hogy nem kaptam hathatós segítséget. Az a bizonyos reménység sokszor jelentett segítséget, hogy ez által tudtam kiáltani az orvosok Orvosához. Ebben a fájdalomban teltek az ünnepek, így szolgáltam az imaheti alkalmakon estéről estére. Átéltém azt, hogy amikor erőtlen vagyok, akkor vagyok erős. Amikor már a fájdalmak az elviselhetőség határát túllépték, akkor jött a segítség egy specialista képében. Jött két műtét néhány hét különbséggel, közben változatlanul fájdalmak sokasága. Mikor ezeket a sorokat írom, még nem vagyok túl mindenben, de hiszem, hogy Aki eddig megsegített, az ezután sem hagy el!

Több mint két hónapig naponta komoly mennyiségű morfiumot kellett használnom, hogy elviselhetőek legyenek a fájdalmak. Ez sem segített volna azonban, ha nem tudom azt, hogy százak és ezrek imádkoznak érettem a világ sok pontján. Ezúton szeretném megköszönni mindazoknak, akik imádságaikban hordoztak, akik meglátogattak, akik telefonon vagy e-mailen keresztül juttatták el hozzám jókívánásaikat. Csodálatos volt azt átélni, hogy mire képes a Krisztusi

szerepet. Voltak olyanok, akik nagy távolságokról is hetente telefonáltak. Köszönöm a gyülekezeteknek, akik rendszeresen minden alkalommal imádkoztak értem. Azt kívánom, hogy e köszöneten túl Isten áldása nyugodjon meg mindazonokon, akik bármilyen módon gondoltak rámm.

Örömmel oszthatom meg veletek testvéreim, hogy február 25-én már mindkét istentiszteleten szolgálhattam. Bár tudom, hogy még a teljes gyógyulásig hosszú idő telhet el, mégis reménységgel tekintek előre. Köszönöm Istennek, hogy nagyon sok mindenre megtanított ezekben a hónapokban. Szeretnék olyan gyermeke lenni, aki akkor is emlékszik majd ezekre a dolgokra, amikor a jobb napok is eljönnek.

Isten áldását kívánom mindannyiútok életére, azzal a reménységgel, hogyha az Úr akarja és élünk, akkor az elkövetkező hetekben és hónapokban lesz módunk majd találkozni és egymás hite által épülni.

Sok szeretettel, testvéretek az Úrban:

Dan László

Egy hét vége Afrikában

Péntek délután az egész ház tisztára takarítva várja a Makeni-i Biblia Iskola hallgatóit. Ellenőrzöm, hogy van-e elég víz a mosakodáshoz és telitöltöm a tar-

Hallgatók az előadóteremmel átalakított nappaliban

tályt, amely az ivóvizet szűri. Ahogy alkonyodik, előkészítem a petróleum lámpákat és meggyújtok néhány gyertyát. Még van egy kis időm csendességre, imádságra mielőtt a „bentlakásos” Biblia Iskolások megérkeznek.

Mózes jön a legmesszebről, ő az első. Tulajdonéppen szeretném abban a városban is megkezdeni a tanfolyamot, ahol Mózes segédlelkészként szolgál, de nem valószínű, hogy erre ebben az évben sor kerül. Így a testvér minden hétvégén

vállalja, hogy rázós úton, ki nem számítható közlekedési eszközökkel, több mint három órát utazva Makenibe jöjjen.

Már sötét van, amikor három másik falusi diák is megérkezik. Ők minden héten négy órát gyalognak a homok tengeren keresztül, amíg a lakásomhoz érnek (és másnap délután ugyanannyit vissza). Utoljára a biciklis testvér gurul be az ajtón, szószerint, mert a biciklit biztonsági okokból éjszakára a nappaliban tartjuk. A testvér általában délután három órakor kezd el karikázni.

Mosakodás, egyszerű vacsora után a nappaliban körbeüljük az asztalt, és a petróleum lámpák fényénél felváltva, hangosan olvassuk a Bibliát. Az egyik testvérünknek különösen nehezen megy az olvasás, a felvételnél egy kis engedményt tettünk vele. Szinte megközelíthetetlen faluban lakik, és nincs senki más, akit a szolgálatba állíthatnánk helyette. Remélem, hogy egy néhány hónap alatt sikerül felzárkóznia a többiekhez.

Este tíz órakor lámpaoltás, a fiúk elmennek a szobájukba. Szombat reggel öt órakor kelek, hogy mindent időben elő tudjak készíteni a tanításra. Az előadásokat a nappalimban tartjuk, van akinek a fotel, van akinek a szék, van akinek a pad jut. 16 hallgatója van a Biblia Iskolának Makeniben, de lenne hely 25-nek is. (Újabb fényképeket és hangfelvételeket a www.evangeliumihirnok.net-en vagy a www.tikvatcleveland.com-on lehet majd később találni.)

A reggeli áhítat után én kezdem az előadásokat Ószövetségi Bevezetéssel, majd az angol óra következik. Nincs könnyű feladata a lelkipásztor testvérnek, aki ebéd után az Újszövetséggel folytatja a tanítást, a nagy melegben az idősebb testvéreket el-el nyomja az álom. A Baptista Szövetség Szervezeti Szabályzatának tanulmányozásával fejezzük be a tanulást, majd pedig imaközösséggel zárjuk együttlétünket.

Egy testvérnő segít helyrerakni a padokat és a székeket, majd pedig mindenki elmegy. Mindig nagyon furcsa érzés, amikor a nagy nyüzsgés után hirtelen egyedül maradok, és legtöbbször már szombat este hozzázédek a következő hét anyagának a tanulmányozásához.

folytatás a 10. oldalon

SZABADSÁG ...

folytatás az 1. oldalról

suk továbbá Pál írásaiban: *Rabszolgaként hívtátok el? Ne gondold veled!* Ne törődj veled, az igazi szabadság dolgában a testi szolgaság nem számít.

De az Úr azt mondta, hogy "valóban" szabadabbá tesz! A "valóban" szó helyes értelmezése adja meg a Krisztus által nyert szabadság jelentését.

A szabadságnak nemcsak *terjedelme* van. Terjedelem alatt értem a mozgás, szólás, gyülekezés, vallásgyakorlat és a politika szabadságát. Ezek, amint rámutattam, viszonylagos lehetőségük. A szabadságnak van *minősége*. A minőség az eddig ismert szabadságcéloktól más irányba halad. A "valódi" szabadság minőségét és gyakorlati alkalmazását Krisztus a "Hegyi beszédben" mondta el:

"Ne álljatok ellene a gonosznak" - ti. az ellenetek gonoszságot tervezőnek. Szabad jobbaknak lenni és a rosszért jóval fizetni!

"Aki téged arcul üt jobbfelől, fordítsd feléje a másik arcodat is" Legyetek mentesek –szabadok- a bosszúállás bűnétől.

Aki el akarja venni a te alsó ruhádat, engedj neki a felsőt is" Légy szabad a fukarságtól.

"Aki tőled kér, adj neki." Az önző ember saját maga rabszolgája. Te légy szabad.

Ez az a *minőségbeli* szabadság, amit az Úr *valódi* szabadságnak nevezett. A valódi szabadságnak az eredménye és gyümölcse a jó cselekedet. A jó pedig az, amiről Isten megállapítja, hogy jó, és amelynek a cselekvése beleillik az isteni szabadság keretébe.

A szabadság nem arra való, hogy sokat, vagy mindent tehessenek. *A szabadság nem szabadosság!* A szabadság Isten akaratából arra szolgál, hogy jót tegyünk. Itt látjuk a különbséget a szabadság és a szabadosság közt. A különbség a célban van. Amíg a szabadosság *önző* céljainkat szolgálja, addig a szabadság Isten akaratát szerint az *emberek javát* munkálja.

A minőségi szabadságban *Krisztus által vetett határokon belül vagyunk a legszabadabbak*. Jogunk és küldetésünk van arra, hogy tegyük és szolgáljuk a jót. Mi is annak az akaratát cselekedjük, aki elhívott.

Őrizzük meg és használjuk jól

Említettük, hogy a szabadság eszméjét és ajándékát Isten szent céllal, haszonnra adta. Ennélfogva a szabadság nagyon értékes kincs. Isten megajándékozott veled és elvár két dolgot tőlünk: *őrizzük meg és használjuk jól*.

Nyilvánvaló, hogy Isten nem önzésre, hiúságra, emberi vágyaink kielégítésére adta ezt a kincset, hanem arra a célra, amit Krisztus is teljesített, ahogy az Irás mondja: *széjjel járt jót tévén*.

1. Az első kötelességünk a nyert krisztusi szabadság *megőrzése*. Ezt a szabadságot is el lehet veszíteni, úgy hogy a valódit felcseréljük álszabadsággal. A valódi szabadságban Isten munkatársai vagyunk, az álszabadságban a sátn eszközei. Ezért mondja az Irás: *„A szabadságban, amelyre Krisztus állított, álljatok meg.”* A szabadság őrei vagyunk.

Jegyezzük meg ennél a pontnál azt a tény, hogy a szabadság megőrzésénél Isten nem gondolt politikai, társadalmi és gazdasági szabadságra. A krisztusiak küzdelme nem az országok rendjével, nem e földi diktátorokkal van, hanem amint ezt a filippibeliekhez írt levélben olvassuk: *a levegőbeli hatalmasságokkal*. Külső és belső szellemi erőkkkel van küzdelmünk.

Való, hogy a szabadságot a földi értelemben is kívánjuk és szeretjük. Legtöbben ezért jöttünk ide és ezért vagyunk itt az ún. szabad világban. A szabad világ szabadsága lelki szempontból nem döntő tényező. Nem áll az az általános feltevés, hogy *a lelkiülethez politikai, vagy vallásszabadság szükséges*. Következésképpen nem áll az, hogy *ahol nagyobb szabadság van, ott mélyebb lelkiületet élnek az emberek*.

Mi a *valódi* szabadságról elmélkedünk. Erre a szabadságra vigyázunk: akár a miénk, akár másoké. Milyen nagy kárt okoznak az emberiségnek azok, akik a valódi szabadság gyakorlatát akadályozzák. Ezek a jótétemények végzését ellenzik. Milyen sok rosszat tesznek azok, akik a legnemesebb szabadság adóját és szerzőjét megvetik. Amikor pedig Krisztus követőit a valódi szabadság népét üldözik, akkor saját rabságuk láncait kovácsolják.

Ábrahám Lincoln mondta: *Akik elveszik mások szabadságát, azok maguk sem érdemlik meg és az igazságos Isten uralma alatt nem is tarthatják meg sokáig*.

Üldözéssel, erőszakkal nem lehet elvenni a krisztusiak hitét s nem lehet elvenni a valódi szabadságot sem. Az ember azonban elveszítheti, vagy feladhatja. Amit erővel elvesznek, azt alkalomadtán vissza lehet szerezni, de amiről önként lemondunk, azt joggal nem követelhetjük vissza.

Elveszíthetjük a szabadságot azzal, hogy nem használjuk. A természet törvénye itt érvényesül.

Gyakorlatilag a szabadság paragon hevertetése, vagy lomtárba helyezése így néz ki: *Ne imádkozz* — elvesz az imaörömed és imaszabadságod. Az imában csak te akadályozhatod magad, senki más nem. *Ne látogasd a testvéri közösséget*. Ezzel gyengíted a közösséget s majd nem lesz közösség. *Engedj annak a másik akaratnak s az Úr napján mondd: csak ez egy napom van s ne menj az Úr házába*. Majd ez a napod is elvesz.

2. Péter apostol figyelmeztet a szabadság *helytelen* használatára: *„Mint szabadok és nem mint akiknél a szabadság a gonoszság palástja”* (1Pét 2:16).

Egy jól ismert angol prédikátor járt Magyarországon kb. 45 évvel ezelőtt. Angol volt és pipázott. Valaki megjegyzést tett erre a világi szokásra. A mi vendégünk így védte magát:

"Mi evangéliumi emberek szabadok vagyunk." Az én nagyon józan, talpraesett magyar testvérem így adta meg a választ: "Őn azt mondja, hogy szabad és mégis a pipájához van láncolva." Valaki ez esetben is palástnak használta a szabadságot.

Amikor a "szabadság" gyarlóságaink, haragunk, önzésünk, békétlenségünk mentegetésére használt kifogás, akkor az nem valódi szabadság, hanem annak a másik erőnek, ill. a bűnnek a fegyvere, amiről Pál apostol a római levél 7. részében szól. A két erő viaskodik s amíg Pál esetében a szabad "én" diadalmaskodott, a palástolók esetében a másik fél, a bűn a győztes. A bűn győzelme után nem lehet elmondani azt, amit Pál: *Hála, hála, neki!*

A szabadság helytelen felhasználása is a szabadság elvesztését jelenti.

3. A szabadság *helyes* felhasználása az Úr *céljaira és a jóra való használat*.

Minden szabadság *személyes*. Épp ezért a valódi, a krisztusi szabadsággal személyesen felelősek vagyunk.

Felelősségünk első sorban magunk felé irányul:

Szabad lakatot tennünk nyelvünkre.

Szabad fétet vetni indulatunknak.

Szabad levetni önzésünket.

Szabad felfedeznünk gyengeségeinket.

Mások felé irányuló felelősségünk egy mondatba foglalható össze: A szabadságot jóra kaptuk. Tegyük jót.

A szabadság széles teret nyújt a cselekvésre. Erőnkön, tehetségünkön és bölcsességünkön felül áll a lehetőség.

Ismét Pál apostol szavait idézem: *Minden szabad nékem, de nem minden használ (1Kor 6:12)*. Kinek a hasznát tartjuk szem előtt?

Ha szabadságunkat nem Isten céljára használjuk, akkor az *már nem szabadság*.

Amikor nem uralkodik rajtunk sem a bűn, sem az a bizonyos másik személy, aki bennünk van, és cselekedünk a *jót*, akkor érezzük, hogy *valóban szabadok vagyunk*.

Akkor elmondhatjuk mi is Pállal, Ravasz László fordításában: *Hála, hála Istennek: szabadok vagyunk!*

Dr. Udvarnoki Béla: Hiszek Uram, Magyar Baptista Irodalmi Kiadó, 1977. p. 242kk. (kiemelés a szerk-től)